

devanudaiyaniyayappiramanam.org

இணைப்பு 2: விருத்தசேதனமும் கிறிஸ்தவரும்

விருத்தசேதனம்: கிட்டத்தட்ட எல்லா சபைகளும் ஒழிக்கப்பட்டதாகக் கருதும் ஒரு கட்டளை

தேவனுடைய எல்லாப் பரிசுத்தக் கட்டளைகளிலும், கிட்டத்தட்ட எல்லா சபைகளும் தவறாக ஒழிக்கப்பட்டதாகக் கருதுவது விருத்தசேதனம் மட்டுமே. இந்தக் கருத்து மிகவும் பரவலாக இருப்பதால், முன்பு கோட்பாட்டு ரீதியாக எதிரெதிராக இருந்த கத்தோலிக்கத் திருச்சபையும் புராட்டஸ்டன்ட் பிரிவுகளும் (அசெம்ப்ளி ஆஃப் காட், செவன்த்-டே அட்வென்டிஸ்டுகள், பாப்டிஸ்டுகள், பிரெஸ்பிடீரியர்கள், மெத்தடிஸ்டுகள் முதலியன) மட்டுமல்லாமல், மோர்மன்கள், யெகோவாவின் சாட்சிகள் போன்ற பிரிவினைகள் எனப் பொதுவாக அழைக்கப்படும் குழுக்களும், இந்தக் கட்டளை சிலுவையில் ரத்து செய்யப்பட்டதாகக் கூறுகின்றன.

இயேசு இதை ஒழிக்கும்படி ஒருபோதும் போதிக்கவில்லை

இயேசு ஒருபோதும் அத்தகைய கோட்பாட்டைப் போதிக்கவில்லை; மேலும், தேவன் தாமே விதித்த இந்தக் கட்டளையிலிருந்து புறஜாதியாரை "விடுவிக்க" தலைவர்கள் அடிக்கடி பயன்படுத்தும் எழுத்துக்களைக் கொண்ட பவுல் உட்பட, இயேசுவின் அப்போஸ்தலர்களும் சீடர்களும் அனைவரும் இந்தக் கட்டளைக்குக் கீழ்ப்படிந்தார்கள். அப்படியிருந்தும், கிறிஸ்தவர்களிடையே இந்த நம்பிக்கை ஏன் இவ்வளவு பரவலாக உள்ளது என்பதற்கு இரண்டு முக்கியக் காரணங்கள் உள்ளன.

மேசியா வரும்போது, யூதர்களோ புறஜாதியாரோ ஆகிய தேவனுடைய மக்கள் இந்தக் கட்டளைக்குக் கீழ்ப்படிவதிலிருந்து விலக்கப்படுவார்கள் என்று பழைய ஏற்பாட்டில் எந்தத் தீர்க்கதரிசனமும் கூறவில்லை. உண்மையில், ஆபிரகாம் காலத்திலிருந்து, ஆபிரகாமின் சந்ததியாக இருந்தாலும் இல்லாவிட்டாலும், இரட்சிக்கப்படுவதற்காகத் தாம் தனியே பிரித்தெடுத்த மக்களில் ஒருவனாக இருக்க விரும்பும் எந்த ஆணும் விருத்தசேதனம் செய்துகொள்ள வேண்டியது எப்போதும் கட்டாயமாக இருந்தது.

நித்திய உடன்படிக்கையின் அடையாளமாக விருத்தசேதனம்

விருத்தசேதனம் செய்துகொள்ளாமல், பரிசுத்தச் சமுதாயத்தின் (மற்ற தேசங்களிலிருந்து பிரித்தெடுக்கப்பட்ட மக்களின்) ஓர் அங்கமாக யாரும் ஏற்றுக்கொள்ளப்படவில்லை. தேவனுக்கும் அவருடைய சிறப்புரிமை பெற்ற மக்களுக்கும் இடையிலான உடன்படிக்கையின் சரீர அடையாளமாக விருத்தசேதனம் இருந்தது.

மேலும், இந்த உடன்படிக்கை ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்திற்கோ, ஆபிரகாமின் உயிரியல் சந்ததியினருக்கோ மட்டும் வரையறுக்கப்படவில்லை; அந்தச் சமுதாயத்தில் அதிகாரப்பூர்வமாக இணைக்கப்பட்டு, தேவனுக்கு முன்பாகச் சமமானவர்களாகக் கருதப்பட விரும்பிய அந்நியர்களும் இதில் சேர்க்கப்பட்டனர். கர்த்தர் இதைத் தெளிவாகக் கூறினார்: *“இது உங்கள் வீட்டில் பிறந்தவர்களுக்கு மட்டுமல்ல, உங்களால் விலைக்கு வாங்கப்பட்ட அந்நியர்களிடமிருந்து பிறந்த வேலைக்காரர்களுக்கும் பொருந்தும். உங்கள் வீட்டில் பிறந்தவர்களாயினும், உங்கள் பணத்தினால் வாங்கப்பட்டவர்களாயினும், அவர்கள் விருத்தசேதனம் செய்யப்பட வேண்டும். உங்கள் சரீரத்தில் உள்ள என் உடன்படிக்கை நித்திய உடன்படிக்கையாக இருக்கும்” (ஆதியாகமம் 17:12-13).*

புறஜாதியாரும் விருத்தசேதனத்தின் தேவையும்

கர்த்தரால் பிரித்தெடுக்கப்பட்ட மக்களில் ஒருவராக ஆவதற்கு புறஜாதியாருக்கு இந்த சரீர அடையாளம் உண்மையில் தேவையில்லை என்றால், மேசியா வருவதற்கு முன்பு தேவன் விருத்தசேதனத்தைக் கட்டாயப்படுத்திவிட்டு, அதற்குப் பிறகு அவ்வாறு செய்யாததற்கு எந்தக் காரணமும் இருக்காது.

மாற்றத்திற்குத் தீர்க்கதரிசன ஆதாரம் இல்லை

இது உண்மையாக இருக்க வேண்டுமென்றால், அதைக் குறித்த தகவல் தீர்க்கதரிசனங்களில் இருக்க வேண்டும்; மேலும், தாம் பரலோகத்திற்கு ஏறிச் சென்ற பிறகு இந்த மாற்றம் நிகழும் என்று இயேசு நமக்குத் தெரிவித்திருக்க வேண்டும். ஆனால், புறஜாதியார் ஆபிரகாமின் உயிரியல் சந்ததியினர் அல்ல என்பதற்காகவே, விருத்தசேதனம் உட்பட எந்தக் கட்டளையிலிருந்தும் அவர்கள் விலக்கப்படுவார்கள் என்று தேவனுடைய மக்களில் புறஜாதியார் சேர்க்கப்படுவது குறித்த பழைய ஏற்பாட்டில் எதுவும் குறிப்பிடப்படவில்லை.

தேவனுடைய இந்தக் கட்டளைக்குக் கீழ்ப்படியாமல் இருப்பதற்கான பொதுவாகக் கூறப்படும் இரண்டு காரணங்கள்

முதல் காரணம்: விருத்தசேதனக் கட்டளை ரத்து செய்யப்பட்டதாகச் சபைகள் தவறாகப் போதிக்கின்றன

விருத்தசேதனம் குறித்த தேவனுடைய சட்டம் ரத்து செய்யப்பட்டதாகச் சபைகள் போதிப்பதற்கான முதல் காரணம்—**அதை யார் ரத்து செய்ததாகக் கூறப்படுகிறது என்பதைக் குறிப்பிடாமல்**—இந்தக் கட்டளையை நிறைவேற்றுவதில் உள்ள சிரமமே. தேவன் அதை ஒழிக்கும்படி ஒருபோதும் எந்த அறிவுறுத்தலும் கொடுக்கவில்லை என்ற உண்மையை ஏற்றுக்கொண்டு போதித்தால், பல உறுப்பினர்களை இழந்துவிடுவோம் என்று சபைத் தலைவர்கள் அஞ்சுகிறார்கள்.

பொதுவாகக் கூறினால், இந்தக் கட்டளையை நிறைவேற்றுவது உண்மையிலேயே சிரமமானது. அது எப்போதும் அப்படித்தான் இருந்தது; இப்போதும் அப்படியே இருக்கிறது. மருத்துவ முன்னேற்றங்கள் இருந்தாலும், இந்தக் கட்டளைக்குக் கீழ்ப்படிய முடிவெடுக்கும் ஒரு கிறிஸ்தவர், தகுதியான நிபுணரைக் கண்டுபிடித்து, சொந்தப் பணத்தைச் செலுத்த வேண்டும் (பெரும்பாலான மருத்துவக் காப்பீட்டுத் திட்டங்கள் இதை உள்ளடக்குவதில்லை); அறுவைச் சிகிச்சையை மேற்கொண்டு, அறுவைச் சிகிச்சைக்குப் பிந்தைய சிரமங்களைச் சமாளித்து, சமூக இழிவையும் தாங்கிக்கொள்ள வேண்டும்; பெரும்பாலும் குடும்பத்தினர், நண்பர்கள், சபை ஆகியோரின் எதிர்ப்பையும் எதிர்கொள்ள வேண்டும்.

தனிப்பட்ட சாட்சி

இந்தக் கட்டளையை நிறைவேற்ற, கர்த்தருக்குக் கீழ்ப்படிய வேண்டும் என்ற உறுதியான தீர்மானம் ஒருவனுக்கு உண்மையாகவே இருக்க வேண்டும்; இல்லையெனில், அவன் எளிதில் கைவிட்டுவிடுவான். இந்த வழியைக் கைவிடும்படி ஊக்குவிப்புகள் ஏராளம். இதை நான் அறிவேன்; ஏனெனில் **63 வயதில், இந்தக் கட்டளைக்குக் கீழ்ப்படிந்து நான் விருத்தசேதனம் செய்துகொண்டபோது, இதை நானே அனுபவித்தேன்.**

இரண்டாவது காரணம்: தெய்வீகப் பொறுப்பளித்தல் அல்லது அதிகாரமளித்தல் குறித்த தவறான புரிதல்

இரண்டாவது காரணமும், நிச்சயமாக முக்கியமான காரணமும், தெய்வீகப் பொறுப்பளித்தல் அல்லது அதிகாரமளித்தல் குறித்த சரியான புரிதல் சபைக்கு இல்லாததே. இயேசு பரலோகத்திற்கு ஏறிச் சென்ற சில பத்தாண்டுகளுக்குப் பிறகே சபைத் தலைவர்களிடையே அதிகாரத்திற்கான பூசல்கள் தொடங்கி, தேவனுடைய சட்டத்தில் அவர்கள் விரும்பிய எந்த மாற்றத்தையும் செய்யும் அதிகாரத்தை தேவன் பேதுருவுக்கும், அவர் வழிவந்ததாகக் கூறப்படும் வாரிசுகளுக்கும் அளித்துள்ளார் என்ற அபத்தமான முடிவில் முடிந்தபோது, இந்தத் தவறான புரிதலைப் பிசாசு ஆரம்பத்திலேயே பயன்படுத்திக்கொண்டான்.

இயேசு பிதாவிடம் திரும்பியவுடனேயே, தேவனுடைய நித்தியக் கட்டளைகளிலிருந்து புறஜாதியாரை விலகச் செய்வதற்காகச் சபைத் தலைவர்களைப் பிசாசு தூண்டத் தொடங்கினான்.

இந்தச் சீர்கேடு விருத்தசேதனத்தைவிட வெகுதூரம் பரவி, பழைய ஏற்பாட்டிலுள்ள பல கட்டளைகளையும் பாதித்தது; இயேசுவும் அவரைப் பின்பற்றியவர்களும் அவற்றுக்கு எப்போதும் உண்மையுடன் கீழ்ப்படிந்திருந்தார்கள்.

தேவனுடைய சட்டத்தின் மீதான அதிகாரம்

பிசாசால் தூண்டப்பட்ட சபை, தேவனுடைய பரிசுத்த சட்டத்தின் மீது அதிகாரம் அளிக்கப்படுவது தேவனிடமிருந்தே நேரடியாக வர வேண்டும்—பழைய ஏற்பாட்டில் அவருடைய தீர்க்கதரிசிகள் மூலமாகவோ, அவருடைய மேசியா மூலமாகவோ—என்ற உண்மையைப் புறக்கணித்தது.

தேவனுக்கு மிகவும் விலையேறப்பெற்ற அவருடைய சட்டம் போன்ற ஒன்றை மாற்றும் அதிகாரத்தை வெறும் மனிதர்கள் தங்களுக்குத் தாங்களே வழங்கிக்கொள்வார்கள் என்பது நினைத்துப் பார்க்க முடியாதது. மேசியாவுக்குப் பிறகு, வேதாகமத்திற்குள்ளோ வெளியிலோ உள்ள எந்தக் குழுவிற்கோ தனிநபருக்கோ, தம்முடைய கட்டளைகளில் மிகச் சிறியதைக்கூட ரத்துசெய்யவோ, ஒழிக்கவோ, மாற்றவோ, புதுப்பிக்கவோ பிதா வல்லமையையோ உத்வேகத்தையோ அளிப்பார் என்று கர்த்தருடைய

தீர்க்கதரிசிகளில் எவரும், இயேசுவும் ஒருபோதும் நம்மை எச்சரிக்கவில்லை. மாறாக, இது பெரும் பாவமாக இருக்கும் என்று கர்த்தர் வெளிப்படையாகக் கூறினார்: *“நான் உங்களுக்குக் கட்டளையிடுகிறதை அதனோடே சேர்க்கவும் வேண்டாம், அதிலிருந்து குறைக்கவும் வேண்டாம்; நான் உங்களுக்குக் கொடுக்கிற உங்கள் தேவனாகிய கர்த்தரின் கட்டளைகளைக் கைக்கொள்ளுங்கள்” (உபாகமம் 4:2).*

தேவனுடனான உறவில் தனித்தன்மையை இழத்தல்

எதிர்பாராத இடைத்தரகராகச் சபை

சிருஷ்டிக்கப்பட்டவனுக்கும் சிருஷ்டிகருக்கும் இடையிலான உறவில் தனித்தன்மை இழக்கப்படுவது மற்றொரு முக்கியமான பிரச்சினையாகும். தேவனுக்கும் மனிதனுக்கும் இடையில் இடைத்தரகராகச் செயல்படுவது சபையின் பங்காக ஒருபோதும் இருக்க வேண்டியதில்லை. ஆனாலும், கிறிஸ்தவ சகாப்தத்தின் தொடக்கத்திலேயே அது இந்தப் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்டது.

ஒவ்வொரு விசுவாசியும் பரிசுத்த ஆவியால் வழிநடத்தப்பட்டு, பிதாவுடனும் குமாரனுடனும் தனிப்பட்ட முறையில் உறவுகொள்வதற்குப் பதிலாக, கர்த்தர் எதை அனுமதிக்கிறார் அல்லது தடைசெய்கிறார் என்பதைத் தங்கள் தலைவர்கள் கூறுவதையே மக்கள் முற்றிலும் சார்ந்திருக்கத் தொடங்கினர்.

வேதவசனங்களை அணுகுவதற்கான கட்டுப்பாடு

இந்தக் கடுமையான பிரச்சினை பெரும்பாலும், 16ஆம் நூற்றாண்டின் சீர்திருத்தம் வரை, வேதவசனங்களை அணுகும் உரிமை குருமார்களுக்கு மட்டுமே ஒதுக்கப்பட்ட சலுகையாக இருந்ததினால் ஏற்பட்டது. குருத்துவ விளக்கமின்றித் தங்களால் வேதாகமத்தைப் புரிந்துகொள்ள முடியாது என்ற காரணத்தைக் கூறி, சாதாரண மக்கள் தாங்களாகவே வேதாகமத்தை வாசிப்பது வெளிப்படையாகத் தடைசெய்யப்பட்டது.

மக்கள் மீது தலைவர்களின் செல்வாக்கு

தலைவர்களின் போதனைகளைச் சார்ந்திருத்தல்

ஐந்து நூற்றாண்டுகள் கடந்துவிட்டன; வேதவசனங்கள் அனைவருக்கும் கிடைத்தாலும், மக்கள் தங்கள் தலைவர்கள் போதிப்பதை மட்டுமே—அது சரியோ தவறோ—தொடர்ந்து நம்பி, ஒவ்வொருவரிடமும் தேவன் எதிர்பார்ப்பதைத் தாங்களாகக் கற்றுக்கொண்டு அதன்படி செயல்பட இயலாதவர்களாக இருக்கிறார்கள்.

சீர்திருத்தத்திற்கு முன்பு இருந்த தேவனுடைய பரிசுத்தமும் நித்தியமுமான கட்டளைகள் குறித்த அதே தவறான போதனைகள், ஒவ்வொரு பிரிவின் இறையியல் கல்லூரிகள் மூலமாகவும் இன்றும் தொடர்ந்து பரப்பப்படுகின்றன.

சட்டத்தைப் பற்றிய இயேசுவின் போதனை

எனக்குத் தெரிந்தவரை, மேசியாவின் வருகைக்குப் பிறகும் தேவனுடைய எந்தக் கட்டளையும் செல்லுபடியற்றதாகவில்லை என்று இயேசு தெளிவாகப் போதித்ததை, வருங்காலத் தலைவர்களுக்குப் போதிக்கும் ஒரு கிறிஸ்தவ நிறுவனம்கூட இல்லை: *"வானமும் பூமியும் ஒழிந்துபோகும்வரைக்கும், நியாயப்பிரமாணத்திலுள்ள சிறிய எழுத்தாகிலும், ஒரு எழுத்தின் உறுப்பாகிலும் ஒழிந்துபோகாது, எல்லாம் நிறைவேறும்வரைக்கும் என்று மெய்யாகவே உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன். ஆகையால், இந்தக் கற்பனைகளில் மிகச் சிறியதொன்றைத் தள்ளிவிட்டு, அதன்படி மற்றவர்களுக்கும் போதிக்கிறவன் பரலோகராஜ்யத்தில் சிறியவன் எனப்படுவான்;* ***இக்கற்பனைகளின்படி செய்து, அவற்றைப் போதிக்கிறவனோ பரலோகராஜ்யத்தில் பெரியவன் எனப்படுவான்****" (மத்தேயு 5:18-19).*

சில பிரிவுகளில் பகுதியளவிலான கீழ்ப்படிதல்

தேவனுடைய கட்டளைகளில் தேர்ந்தெடுத்து நடப்பது

கர்த்தருடைய கட்டளைகள் நித்தியமானவை என்றும், மேசியாவுக்குப் பிறகு வேதாகம எழுத்தாளர்கள் எவரும் இந்த உண்மைக்கு எதிராக எழுதவில்லை

என்றும் போதிக்கச் சில பிரிவுகள் முயல்கின்றன. ஆனாலும், ஏதோ புரியாத காரணத்தால், கிறிஸ்தவர்களுக்காக இன்னும் கட்டுப்பாட்டில் உள்ள கட்டளைகளின் பட்டியலை அவை வரையறுக்கின்றன.

இந்தப் பிரிவுகள் பொதுவாகப் பத்துக் கட்டளைகளை (நான்காம் கட்டளையின் ஏழாம் நாளான ஓய்வுநாளையும் சேர்த்து) மற்றும் லேவியராகமம் 11இல் உள்ள உணவுச் சட்டங்களையும் வலியுறுத்துகின்றன; ஆனால் அதற்கு மேல் செல்வதில்லை.

தேர்ந்தெடுத்து நடப்பதில் உள்ள முரண்பாடு

ஆச்சரியமான விஷயம் என்னவென்றால், இந்தக் குறிப்பிட்ட தேர்வுகள் ஏன் இன்னும் செல்லுபடியாகின்றன, ஆனால் தலைமுடி மற்றும் தாடியைப் பராமரித்தல், tzitzits அணிதல், அல்லது விருத்தசேதனம் போன்றவை ஏன் குறிப்பிடப்படுவதுமில்லை, ஆதரிக்கப்படுவதுமில்லை என்பதை விளக்கும் பழைய ஏற்பாடு அல்லது நான்கு சுவிசேஷங்களை அடிப்படையாகக் கொண்ட தெளிவான காரணங்கள் எதுவும் இந்தத் தேர்வுகளுடன் சேர்ந்து கூறப்படுவதில்லை.

கர்த்தருடைய எல்லாக் கட்டளைகளும் பரிசுத்தமானவையும் நீதியானவையும் என்றால், சிலவற்றை மட்டும் கீழ்ப்படிந்து, எல்லாவற்றையும் ஏன் கீழ்ப்படியாமல் இருக்க வேண்டும் என்ற கேள்வி எழுகிறது.

நித்திய உடன்படிக்கை

உடன்படிக்கையின் அடையாளமாக விருத்தசேதனம்

தேவனுக்கும் அவருடைய மக்களுக்கும்—மற்ற மக்களிடமிருந்து பிரித்தெடுக்கப்பட்ட பரிசுத்த மனிதர்களின் கூட்டத்திற்கும்—இடையிலான நித்திய உடன்படிக்கையே விருத்தசேதனம். சிலர் கருதுவதுபோல, இந்தக் கூட்டம் ஆபிரகாமின் உயிரியல் சந்ததியினருக்கு மட்டும் ஒருபோதும் வரையறுக்கப்படவில்லை; அது எப்போதும் அனைவருக்கும் திறந்திருந்தது.

15ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்த கலைஞர் ஜியோவானி பெல்லினியின் ஓவியத்தில், யோசேப்பும் மரியாளும் உடனிருக்க, ரபீக்கள் இயேசுவுக்கு விருத்தசேதனம் செய்வது சித்தரிக்கப்பட்டுள்ளது.

இந்தக் கூட்டத்தின் முதல் நபராக ஆபிரகாமை தேவன் ஏற்படுத்திய தருணத்திலிருந்து, உடன்படிக்கையின் காணக்கூடியதும் நித்தியமானதுமான அடையாளமாக விருத்தசேதனத்தை கர்த்தர் ஏற்படுத்தினார். அவருடைய இயற்கையான சந்ததியினரும், அவருடைய வம்சத்தைச் சேர்ந்திராதவர்களும் அவருடைய மக்களில் ஒருவராக இருக்க விரும்பினால், உடன்படிக்கையின் இந்தச் சரீர அடையாளம் அவர்களுக்குத் தேவைப்படும் என்பது தெளிவாக்கப்பட்டது.

தேவனுடைய நித்தியச் சட்டங்களுக்குக் கீழ்ப்படியாமல் இருப்பதற்கான வாதமாக அப்போஸ்தலனாகிய பவுலின் எழுத்துகள்

வேதாகம நியதிப் பட்டியலில் மார்சியோனின் செல்வாக்கு

கிறிஸ்து பரலோகத்திற்கு ஏறிச் சென்ற பிறகு தோன்றிய பல்வேறு எழுத்துகளைத் தொகுப்பதற்கான தொடக்ககால முயற்சிகளில் ஒன்றை,

இரண்டாம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்த செல்வந்தக் கப்பல் உரிமையாளரான மார்சியோன் (கி.பி. 85 - 160) மேற்கொண்டார். மார்சியோன் பவுலின் தீவிரப் பின்பற்றுபவராக இருந்தார்; ஆனால் யூதர்களை வெறுத்தார்.

அவருடைய வேதாகமத்தில் முக்கியமாகப் பவுலின் எழுத்துகளும் அவருடைய சொந்தச் சுவிசேஷமும் இருந்தன; அது லூக்காவின் சுவிசேஷத்திலிருந்து திருடப்பட்டு எழுதப்பட்ட பதிப்பு என்று பலர் கருதுகிறார்கள். மற்ற எல்லா சுவிசேஷங்களையும் நிருபங்களையும் மார்சியோன் உத்வேகம் பெற்றவை அல்ல என்று நிராகரித்தார். இயேசுவுக்கு முன்பு இருந்த தேவன், பவுல் அறிவித்த தேவன் அல்ல என்று அவர் போதித்ததால், அவருடைய வேதாகமத்திலிருந்து பழைய ஏற்பாட்டைக் குறிக்கும் எல்லா குறிப்புகளும் நீக்கப்பட்டன.

மார்சியோனின் வேதாகமத்தை ரோமச் சபை நிராகரித்து, அவரை மதபேதக்காரர் என்று கண்டனம் செய்தது. ஆனால், தேவனால் உத்வேகம் பெற்றவை அப்போஸ்தலனாகிய பவுலின் எழுத்துகள் மட்டுமே என்ற அவருடைய கருத்தும், பழைய ஏற்பாடு முழுவதையும் மத்தேயு, மாற்கு, யோவான் ஆகியோரின் சுவிசேஷங்களையும் அவர் நிராகரித்ததும், ஆரம்பகாலக் கிறிஸ்தவர்கள் பலரின் நம்பிக்கைகளை ஏற்கெனவே பாதித்திருந்தன.

கத்தோலிக்கத் திருச்சபையின் முதல் அதிகாரப்பூர்வ நியதிப் பட்டியல்

புதிய ஏற்பாட்டு நியதிப் பட்டியலின் உருவாக்கம்

இயேசு பிதாவிடம் திரும்பிய சுமார் 350 ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு, நான்காம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் முதல் புதிய ஏற்பாட்டு நியதிப் பட்டியல் அதிகாரப்பூர்வமாக அங்கீகரிக்கப்பட்டது. ரோமிலும் ஹிப்போவிலும் (393), கார்த்தேஜிலும் (397) நடைபெற்ற கத்தோலிக்கத் திருச்சபைக் கூட்டங்கள், இன்று நமக்குத் தெரிந்த புதிய ஏற்பாட்டின் 27 புத்தகங்களை இறுதிப்படுத்துவதில் முக்கியப் பங்காற்றின.

கிறிஸ்தவச் சமூகங்களில் பரவியிருந்த பல்வேறு விளக்கங்களையும் நூல்களையும் ஒழுங்குபடுத்துவதற்காக நியதிப் பட்டியலை உறுதிப்படுத்துவதில் இந்தக் கூட்டங்கள் முக்கியப் பங்கு வகித்தன.

வேதாகமத்தை உருவாக்கியதில் ரோமின் ஆயர்களின் பங்கு

பவுலின் நிருபங்களுக்கு ஒப்புதல் அளித்து அவற்றைச் சேர்த்தல்

இயேசு பரலோகத்திற்குத் திரும்பிச் சென்று முந்நூறு ஆண்டுகளுக்கும் மேல் கடந்த பிறகு, நான்காம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் திருச்சபையின் ஆயர்களால் அங்கீகரிக்கப்பட்ட எழுத்துகளின் தொகுப்பில் பவுலின் நிருபங்கள் சேர்க்கப்பட்டன. இந்த ஆயர்கள் நம்மில் எவரையும் போன்ற சாதாரண மனிதர்களே; தேவனால் அனுப்பப்பட்ட தீர்க்கதரிசிகள் அல்ல. கத்தோலிக்கத் திருச்சபையால் பரிசுத்தமாகக் கருதப்பட்ட இந்தத் தொகுப்பு, லத்தீன் மொழியில் *பிப்லியா சக்ரா* என்றும், கிரேக்க மொழியில் Τὰ βιβλία τὰ ἅγια (*டா பிப்லியா டா ஹாகியா*) என்றும் அழைக்கப்படலாயிற்று; இவற்றின் பொருள் “பரிசுத்தமான புத்தகங்கள்” என்பதாகும். இது ஒரு வரலாற்று உண்மை; ஒவ்வொரு கிறிஸ்தவரும் இதைத் தீவிரமாகக் கருத்தில் கொள்ள வேண்டும்.

எந்த எழுத்துகள் அதிகாரப்பூர்வ நியதிப் பட்டியலில் இடம்பெற வேண்டும் என்பது குறித்து பல நூற்றாண்டுகளாக நடந்த விவாதங்களுக்குப் பிறகு, திருச்சபையின் ஆயர்கள் பழைய ஏற்பாட்டின் புத்தகங்கள், நான்கு சுவிசேஷங்கள், அப்போஸ்தலர் நடபடிகள் புத்தகம் (லூக்காவால் எழுதப்பட்டதாகக் கருதப்படுவது), சபைகளுக்கு எழுதப்பட்ட நிருபங்கள் (பவுலின் நிருபங்கள் உட்பட), மற்றும் யோவானின் வெளிப்படுத்தின விசேஷம் ஆகியவற்றைப் பரிசுத்தமானவையாக ஏற்றுக்கொண்டனர். இந்த எழுத்துகளை ஒரே தொகுப்பாகச் சேர்த்து, அந்த முழுத் தொகுப்பையும் பரிசுத்தமானது என்று அறிவித்தவர்கள் மனிதர்களே. தேவனுடைய தீர்க்கதரிசிகளின் வார்த்தைகளும் இயேசுவின் போதனைகளும் இடம்பெறும் அதே புத்தகத்தில் பவுலின் நிருபங்களும் இடம்பெறுகின்றன என்பதால், தேவன் தமது தீர்க்கதரிசிகளுக்கோ தமது சொந்த குமாரனுக்கோ அளித்த அதே அதிகாரத்தைப் பவுலுக்கும் அளித்தார் என்று பொருளல்ல.

இயேசுவின் காலத்தில் பழைய ஏற்பாட்டின் பயன்பாடு

இயேசுவின் காலத்தில், இயேசு உட்பட யூதர்கள் அனைவரும் தங்கள் போதனைகளில் எபிரேய வேதநூல்களை மட்டுமே வாசித்து மேற்கோள் காட்டினார்கள் என்பதை அறிந்துகொள்வது முக்கியம். கிறிஸ்துவுக்கு சுமார்

மூன்று நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்பு தொகுக்கப்பட்ட, செப்துவஜின்ட் எனப்படும் கிரேக்க மொழிப் பதிப்பில் கிரேக்க மொழி பேசும் யூதர்கள் பலர் அவற்றை வாசித்தார்கள்.

பவுலின் எழுத்துகளை விளக்குவதில் உள்ள சவால்

சிக்கல்தன்மையும் தவறான விளக்கமும்

இயேசுவுக்குப் பிறகு எழுதிய மற்ற ஆசிரியர்களின் எழுத்துகளைப் போலவே, பவுலின் எழுத்துகளும் பல நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்பு திருச்சபையால் அங்கீகரிக்கப்பட்ட அதிகாரப்பூர்வ வேதாகமத்தில் சேர்க்கப்பட்டன; எனவே அவை கிறிஸ்தவ விசுவாசத்தின் அடித்தளமாகக் கருதப்படுகின்றன.

ஆனால், பிரச்சினை பவுலிடம் இல்லை; அவருடைய எழுத்துகளுக்குக் கொடுக்கப்படும் விளக்கங்களில்தான் உள்ளது. அவருடைய நிருபங்கள் சிக்கலானதும் கடினமானதுமான நடையில் எழுதப்பட்டன; அவரது காலத்திலேயே இந்தச் சவால் அறியப்பட்டிருந்தது (2 பேதுரு 3:16இல் குறிப்பிடப்படுவது போல), அப்போது வாசகர்களுக்கு கலாசார மற்றும் வரலாற்றுச் சூழல் இன்னும் பரிச்சயமாக இருந்தது. முற்றிலும் வேறுபட்ட சூழலில், பல நூற்றாண்டுகளுக்குப் பிறகு இந்த நூல்களை விளக்குவது சிரமத்தை மேலும் அதிகரிக்கிறது.

அதிகாரமும் விளக்கங்களும் குறித்த கேள்வி

பவுலின் அதிகாரம் குறித்த பிரச்சினை

முக்கியப் பிரச்சினை பவுலின் எழுத்துகள் இன்றும் பொருத்தமானவையா என்பதல்ல; அதிகாரம் மற்றும் அது கைமாற்றப்படுவது குறித்த அடிப்படைக் கொள்கையே. முன்பு விளக்கியபடி, தேவனுடைய பரிசுத்தமும் நித்தியமுமான கட்டளைகளை ரத்துசெய்யவும், ஒழிக்கவும், திருத்தவும் அல்லது புதுப்பிக்கவும் திருச்சபை பவுலுக்குக் கூறும் அதிகாரத்திற்கு, அவருக்கு முன்பு எழுதப்பட்ட வேதவசனங்களில் ஆதாரம் இல்லை. ஆகையால், இந்த அதிகாரம் கர்த்தரிடமிருந்து வந்ததல்ல.

மேசியாவுக்குப் பிறகு, தர்சுவைச் சேர்ந்த ஒருவனை தேவன் அனுப்புவார்; அவனுக்குச் செவிகொடுத்து அவனைப் பின்பற்ற வேண்டும் என்று பழைய

ஏற்பாட்டிலோ சுவிசேஷங்களிலோ எந்தத் தீர்க்கதரிசனமும் குறிப்பிடவில்லை.

விளக்கங்களைப் பழைய ஏற்பாட்டுடனும் சுவிசேஷங்களுடனும் ஒத்திசைத்தல்

ஒத்திசைவு தேவை

இதன் பொருள், பவுலின் எழுத்துகளைப் பற்றிய எந்தப் புரிதலோ விளக்கமோ, அவருக்கு முன்பு வெளிப்படுத்தப்பட்டவற்றுடன் ஒத்துப்போகவில்லை என்றால் அது தவறானது என்பதாகும். ஆகையால், உண்மையாகவே தேவனுக்கும் அவருடைய வார்த்தைக்கும் பயப்படுகிற ஒரு கிறிஸ்தவர், பவுலோ வேறு எந்த எழுத்தாளரோ எழுதிய நிருபங்களைப் பற்றிய, பழைய ஏற்பாட்டில் தம்முடைய தீர்க்கதரிசிகள் மூலமாகவும், தம்முடைய மேசியாவாகிய இயேசு மூலமாகவும் கர்த்தர் வெளிப்படுத்தியவற்றுடன் ஒத்துப்போகாத எந்த விளக்கத்தையும் நிராகரிக்க வேண்டும்.

வேதவசனங்களை விளக்குவதில் மனத்தாழ்மை

கிறிஸ்தவருக்கு ஞானமும் மனத்தாழ்மையும் இருக்க வேண்டும்; அப்போது அவர் இவ்வாறு சொல்லலாம்:
“இந்தப் பகுதி எனக்குப் புரியவில்லை; நான் வாசித்த விளக்கங்கள் தவறானவை, ஏனெனில் அவற்றுக்கு கர்த்தருடைய தீர்க்கதரிசிகளின் ஆதரவும் இயேசு பேசிய வார்த்தைகளின் ஆதரவும் இல்லை. ஒரு நாள், அது கர்த்தருடைய சித்தமானால், அவர் இதை எனக்கு விளக்கும்வரை இதை ஒதுக்கி வைப்பேன்.”

புறஜாதியாருக்கு ஒரு பெரிய சோதனை

கீழ்ப்படிதலுக்கும் விசுவாசத்திற்குமான ஒரு சோதனை

இது, கானானுக்கான பயணத்தின்போது யூத மக்கள் எதிர்கொண்ட சோதனைக்கு இணையான, புறஜாதியார் மீது தாம் கொண்டுவரத் தேர்ந்தெடுத்த மிக முக்கியமான சோதனைகளில் ஒன்றாகக் கருதப்படலாம். உபாகமம் 8:2இல் கூறப்பட்டுள்ளபடி: *“உங்களைத் தாழ்மைப்படுத்தவும், உங்கள் இருதயத்தில் உள்ளதை—நீங்கள் அவருடைய கட்டளைகளைக் கைக்கொள்வீர்களோ இல்லையோ—அறியும்படியாக உங்களைச்*

சோதிக்கவும், இந்த நாற்பது வருஷங்களாக உங்கள் தேவனாகிய கர்த்தர் உங்களை வனாந்தரத்தில் வழிநடத்திய வழியையெல்லாம் நினைவுகூருங்கள்.”

கீழ்ப்படிகிற புறஜாதியாரை அடையாளம் காணுதல்

இந்தச் சூழலில், தம்முடைய பரிசுத்த மக்களுடன் சேர உண்மையிலேயே விரும்புகிற புறஜாதியார் யார் என்பதை கர்த்தர் கண்டறிய விரும்புகிறார். சபையிடமிருந்து வரும் கடுமையான அழுத்தமும், தீர்க்கதரிசிகளிலும் சுவிசேஷங்களிலும் நித்தியமானவை என்று விவரிக்கப்பட்ட பல கட்டளைகள் புறஜாதியாருக்காக ரத்துசெய்யப்பட்டதாகத் தோன்றும் சபைகளுக்கு எழுதப்பட்ட நிருபங்களிலுள்ள ஏராளமான பகுதிகளும் இருந்தபோதிலும், விருத்தசேதனம் உட்பட எல்லாக் கட்டளைகளுக்கும் கீழ்ப்படிய முடிவுசெய்பவர்களே இவர்கள்.

சரீர விருத்தசேதனமும் இருதய விருத்தசேதனமும்

ஒரே விருத்தசேதனம்: சரீரத்திலும் ஆவிக்குரிய வகையிலும்

இரண்டு வகையான விருத்தசேதனங்கள் இல்லை, ஒன்று மட்டுமே உள்ளது—சரீர விருத்தசேதனம்—என்பதைத் தெளிவுபடுத்துவது முக்கியம். வேதாகமம் முழுவதிலும் பயன்படுத்தப்படும் “இருதய விருத்தசேதனம்” என்ற சொற்றொடர், “நொறுங்குண்ட இருதயம்” அல்லது “மகிழ்ச்சியான இருதயம்” போன்றே முற்றிலும் உருவகமானது என்பது அனைவருக்கும் தெளிவாக இருக்க வேண்டும்.

ஒருவன் “இருதயத்தில் விருத்தசேதனமில்லாதவன்” என்று வேதாகமம் கூறும்போது, அவன் தேவனை உண்மையாக நேசித்து அவருக்குக் கீழ்ப்படிய விரும்புகிறவனைப் போல, வாழ வேண்டிய விதத்தில் வாழவில்லை என்பதே அதன் எளிய பொருள்.

வேதவசனங்களிலிருந்து எடுத்துக்காட்டுகள்

வேறு வார்த்தைகளில் சொன்னால், இந்த மனிதன் சரீரத்தில் விருத்தசேதனம் செய்திருக்கலாம்; ஆனால் அவனுடைய வாழ்க்கை முறை, தேவன் தம்முடைய மக்களிடமிருந்து எதிர்பார்க்கும் வாழ்க்கைக்கு ஒத்ததாக இல்லை. எரேமியா

தீர்க்கதரிசி மூலம், இஸ்ரவேலர் அனைவரும் “இருதயத்தில் விருத்தசேதனமில்லாதவர்கள்” என்ற நிலையில் இருப்பதாக தேவன் அறிவித்தார்: *“எல்லா ஜாதிகளும் விருத்தசேதனமில்லாதவர்கள்; இஸ்ரவேல் குடும்பத்தார் அனைவரும் இருதயத்தில் விருத்தசேதனமில்லாதவர்கள்” (எரேமியா 9:26).*
அவர்கள் அனைவரும் சரீரத்தில் விருத்தசேதனம் செய்திருந்தார்கள் என்பது தெளிவு; ஆனால் தேவனைவிட்டு விலகி, அவருடைய பரிசுத்த சட்டத்தைக் கைவிட்டதால், அவர்கள் இருதயத்தில் விருத்தசேதனமில்லாதவர்களாகத் தீர்ப்பளிக்கப்பட்டார்கள்.

சரீரத்திலும் இருதயத்திலும் விருத்தசேதனம் அவசியம்

யூதர்களாக இருந்தாலும் புறஜாதியாராக இருந்தாலும், தேவனுடைய ஆண்மக்கள் அனைவரும் சரீரத்தில் மட்டுமல்ல, இருதயத்திலும் விருத்தசேதனம் செய்துகொள்ள வேண்டும். இந்தத் தெளிவான வார்த்தைகளில் இது வெளிப்படுகிறது: *“கர்த்தராகிய ஆண்டவர் சொல்லுகிறது என்னவென்றால்: இஸ்ரவேல் மக்களிடையே குடியிருக்கிறவர்களையும் உள்ளடக்கிய எந்த அந்நியனும் சரீரத்திலும் இருதயத்திலும் விருத்தசேதனம் செய்யப்படாதவனாக இருந்தால், என் பரிசுத்த ஸ்தலத்துக்குள் பிரவேசிக்கலாகாது” (எசேக்கியேல் 44:9).*

முக்கிய முடிவுகள்

1. இருதய விருத்தசேதனம் என்ற கருத்து எப்போதும் இருந்து வந்துள்ளது; உண்மையான சரீர விருத்தசேதனத்திற்குப் பதிலாக அது புதிய ஏற்பாட்டில் அறிமுகப்படுத்தப்படவில்லை.
2. யூதராக இருந்தாலும் புறஜாதியாராக இருந்தாலும், தேவனுடைய மக்களில் ஒருவராக இருக்கும் அனைவருக்கும் விருத்தசேதனம் கட்டாயம்.

விருத்தசேதனமும் தண்ணீர் ஞானஸ்நானமும்

பதிலீடு செய்ததாகக் கூறுவது பொய்

தண்ணீர் ஞானஸ்நானம் விருத்தசேதனத்திற்குப் பதிலாகக் கிறிஸ்தவர்களுக்காக ஏற்படுத்தப்பட்டது என்று சிலர் தவறாக நம்புகிறார்கள்.

ஆனால், இந்தக் கூற்று முற்றிலும் மனிதனால் உருவாக்கப்பட்டது; கர்த்தருடைய கட்டளைக்குக் கீழ்ப்படிவதைத் தவிர்ப்பதற்கான ஒரு முயற்சியே இது.

இத்தகைய கூற்று உண்மையாக இருந்தால், மேசியா பரலோகத்திற்கு ஏறிச் சென்ற பிறகு, தம்முடைய மக்களுடன் சேர விரும்பும் புறஜாதியாரிடமிருந்து இனி விருத்தசேதனத்தை தேவன் எதிர்பார்க்கமாட்டார் என்றும், அதற்குப் பதிலாக ஞானஸ்நானம் அமையும் என்றும் தீர்க்கதரிசிகளிலோ சுவிசேஷங்களிலோ குறிப்பிடப்பட்ட பகுதிகளை நாம் எதிர்பார்த்திருப்போம். ஆனால், அத்தகைய பகுதிகள் எதுவும் இல்லை.

தண்ணீர் ஞானஸ்நானத்தின் தோற்றம்

மேலும், கிறிஸ்தவத்திற்கு முன்பே தண்ணீர் ஞானஸ்நானம் வழக்கில் இருந்தது என்பதை அறிந்துகொள்வது முக்கியம். யோவான் ஸ்நானகன் ஞானஸ்நானத்தின் “கண்டுபிடிப்பாளரோ” “முன்னோடியோ” அல்ல.

ஞானஸ்நானத்தின் யூதத் தோற்றம் (மிக்வே)

சுத்திகரிப்பு சடங்காக மிக்வே

ஞானஸ்நானம், அல்லது *மிக்வே*, யோவான் ஸ்நானகனின் காலத்திற்கு வெகுகாலத்திற்கு முன்பே யூதர்களிடையே நன்கு நிறுவப்பட்ட முழுக்கு சடங்காக இருந்தது. *மிக்வே* பாவத்திலிருந்தும் சடங்கு ரீதியான அசுத்தத்திலிருந்தும் சுத்திகரிக்கப்படுவதைக் குறித்தது.

ஜெர்மனியின் வார்ம்ஸ் நகரில் அமைந்துள்ள, யூதர்கள் சடங்கு ரீதியாகச் சுத்திகரித்துக்கொள்ளப் பயன்படுத்திய பழமையான மிக்வே (அல்லது மிக்வா).

ஒரு புறஜாதியார் விருத்தசேதனம் செய்யப்பட்டபோது, அவர் *மிக்வே*யிலும் முழுக்காடினார். இந்தச் செயல் சடங்கு ரீதியான சுத்திகரிப்புக்காக மட்டுமல்லாமல், அவருடைய பழைய புறமத வாழ்க்கைக்கு மரணமடைந்து—தண்ணீரில் "அடக்கம்" செய்யப்படுவதை—யும் குறித்தது. கருப்பையின் அம்னியோட்டிக் திரவத்தை நினைவூட்டும் தண்ணீரிலிருந்து மேலே வருவது, யூதராகப் புதிய வாழ்க்கையில் மறுபிறவி எடுப்பதைக் குறித்தது.

யோவான் ஸ்நானகனும் மிக்வேயும்

யோவான் ஸ்நானகன் புதிய சடங்கை உருவாக்கவில்லை; ஏற்கெனவே இருந்த சடங்கிற்கு ஒரு புதிய பொருளை வழங்கினார். புறஜாதியார் மட்டும் தங்கள் பழைய வாழ்க்கைக்கு "மரித்து," யூதர்களாக "மறுபிறவி" எடுப்பதற்குப் பதிலாக, பாவத்தில் வாழ்ந்த யூதர்களையும் மனந்திரும்புதலின் செயலாக "மரித்து, மறுபிறவி எடுக்கும்படி" யோவான் அழைத்தார்.

ஆனால், இந்த முழுக்கு ஒரே முறை நிகழும் செயலாக இருக்கவேண்டியதில்லை. ஆலயத்திற்குள் செல்வதற்கு முன்பாகப் போல, சடங்கு ரீதியாக அசுத்தமான போதெல்லாம் யூதர்கள் முழுக்காடுவார்கள். பாவத்தை அறிக்கையிடும் செயலாக யோம் கிப்பூர் நாளிலும் அவர்கள் பொதுவாக முழுக்காடுவார்கள்—இன்றும் அவ்வாறே செய்கிறார்கள்.

ஞானஸ்நானத்தையும் விருத்தசேதனத்தையும் வேறுபடுத்துதல்

சடங்குகளின் தனித்துவமான பங்குகள்

ஞானஸ்நானம் விருத்தசேதனத்திற்குப் பதிலாக வந்தது என்ற கருத்துக்கு வேதவசனத்திலோ வரலாற்று யூத நடைமுறையிலோ ஆதாரம் இல்லை. ஞானஸ்நானம் (*மிக்வே*) மனந்திரும்புதலுக்கும் சுத்திகரிப்புக்கும் அர்த்தமுள்ள அடையாளமாக இருந்தது, இப்போதும் இருக்கிறது; ஆனால், தேவனுடைய உடன்படிக்கையின் நித்திய அடையாளமான விருத்தசேதனத்திற்குப் பதிலாக அது ஒருபோதும் இருக்கும்படி நோக்கப்படவில்லை.

இரண்டு சடங்குகளுக்கும் அவற்றுக்கே உரிய தனித்துவமான நோக்கங்களும் முக்கியத்துவமும் உள்ளன; ஒன்றும் மற்றொன்றை நீக்குவதில்லை.